

- 3) Asia palautetaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta tämä lausuu Athinaiki Techniki AE:n esittämistä väitteistä, joilla se vaatii Euroopan yhteisöjen komission 2.6.2004 tekemän sen päätöksen kumoamista, jolla lopetettiin sen tekemän sellaisen kantelun käsittely, joka koski väitettyä valtiontukea, jonka Kreikan tasavalta myönsi Hyatt Regency -yhtymälle sellaista julkista hankintaa koskevan sopimuksentekomenettelyn yhteydessä, joka liittyi myyntiin, joka koski 49 prosenttia Casino Mont Parnésin yhtiöpääomasta.
- 4) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EUVL C 42, 24.2.2007.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.7.2008 (Tribunal Dâmbovița (Romania) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București v. Gheorghe Jipa

(Asia C-33/07) (¹)

(Unionin kansalaisuus — EY 18 artikla — Direktiivi 2004/38/EY — Unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeus liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella)

(2008/C 223/16)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Dâmbovița

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București

Vastaaja: Gheorghe Jipa

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal Dâmbovița — EY 18 artiklan ja Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY (EUVL L 158, s. 77) 27 artiklan tulkinta

Tuomiolauselma

EY 18 artiklan ja Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden

alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 27 artiklan vastaista ei ole sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan jäsenvaltion kansalaisen oikeutta matkustaa toisen jäsenvaltion alueelle voidaan rajoittaa erityisesti sillä perusteella, että hänet on aikaisemmin palautettu tuosta valtiosta, koska hän "oleskeli siellä laittomasti", mikäli yhtäältä tämän kansalaisen oma käyttäytyminen muodostaa todellisen, välittömän ja riittävän vakavan uhan, joka vaikuttaa johonkin yhteiskunnan olennaiseen etuun, ja mikäli suunnitellulla rajoittavalla toimenpiteellä voidaan toisaalta taata tavoitellun päämäärän toteuttaminen eikä toimenpiteellä ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen päämäärän saavuttamiseksi. Kansallisen tuomioistuimen on tutkittava, onko asia näin sen käsiteltäväksi saatetussa asiassa.

(¹) EUVL C 140, 23.6.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.7.2008 (Arbeidshof te Brusselin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV

(Asia C-54/07) (¹)

(Direktiivi 2000/43/EY — Syrjivät henkilöstön valintakriteerit — Todistustaakka — Seuraamukset)

(2008/C 223/17)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeidshof te Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Vastaaja: Firma Feryn NV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Arbeidshof te Brussel — Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29.6.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY (EYVL L 180, s. 22) 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan, 8 artiklan 1 kohdan ja 15 artiklan tulkinta — Rodun tai etnisen alkuperän perusteella välittömästi syrjivät valintaperusteet — Todistustaakka — Arviointi ja toteaminen kansallisen tuomioistuimen toimesta — Kansallisen tuomioistuimen velvollisuus antaa syrjinnän harjoittamista koskeva kielto määräys

(¹) EUVL C 82, 14.4.2007.

Tuomiolauselma

- 1) Työnantajan julkinen ilmoitus siitä, ettei hän ota palvelukseensa tiettyä etnistä alkuperää tai rotua olevia työntekijöitä, on rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29.6.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua välitöntä syrjintää työhönotossa, koska tällaiset lausunnot ovat omiaan heikentämään merkittävästi tiettyjen hakijoiden halukkuutta hakea työpaikkaa ja täten omiaan estämään heidän pääsyänsä työmarkkinoille.
- 2) Työnantajan julkiset lausumat, joilla hän tekee tiettäväksi, ettei hän ota työhönottopolitiikkansa puitteissa palvelukseensa tiettyä etnistä alkuperää tai rotua olevia työntekijöitä, riittävät luomaan direktiivin 2000/43 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua välittömästi syrjivästä työhönottopolitiikasta. Tämän työnantajan on siis esitettävä näyttö siitä, ettei asiassa ole loukattu yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Hän voi tehdä tämän osoittamalla, että yrityksen todellinen työhönottokäytäntö ei vastaa näitä lausumia. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on varmistua siitä, että tosiseikat, joista kyseistä työnantajaa moititaan, on näytetty toteen, ja arvioida niiden seikkojen riittävyttä, joilla työnantaja tukee väitteitään, joiden mukaan hän ei ole loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.
- 3) Direktiivin 2000/43 15 artiklassa edellytetään, että tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia myös niissä tilanteissa, joissa ei ole olemassa yksilöitävissä olevaa uhria.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
17.7.2008 — Franco Campoli v. Euroopan yhteisöjen
komissio ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-71/07 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Virkamiehet — Palkkaus — Eläke — Asuinmaan keskimääräisten elinkustannusten mukaan lasketun korjauskertoimen soveltaminen — Siirtymäkauden järjestelmä, joka on otettu käyttöön henkilöstösääntöjen muuttamisesta annetulla asetuksella — Lainvastaisuusväite)

(2008/C 223/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Franco Campoli (edustajat: asianajajat G. Vandersanden, L. Levi ja S. Rodrigues)

Valittajan vastapuolet: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: V. Joris ja D. Martin) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Arpio Santacruz ja I. Šulce)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-135/05, Campoli v. komissio, 29.11.2006 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on osittain jättänyt tutkimatta kantajan vuoden 2004 toukokuun ja heinäkuun välistä aikaa koskevien eläkelaskelmien, siltä osin kuin näissä laskelmissa sovellettiin ensimmäistä kertaa korjauskerrointa, joka oli lainvastaisesti laskettu keskimääräisten elinkustannusten mukaan kantajan asuinmaassa eikä enää elinkustannusten mukaan mainitun maan pääkaupungissa, kumoamista koskevan vaatimuksen ja osittain hylännyt sen perusteettomana — Uusien virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen voimaantulon vaikutus korjauskerroinjärjestelmään — Sellaisia virkamiehiä, jotka ovat siirtyneet eläkkeelle ennen 1.5.2004, koskevat siirtymäjärjestelyt — Korjauskerrointen laskentamenetelmä ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen — Perusteluvollisuus

Tuomiolauselma

- 1) Päävalitus ja vastavalitus hylätään.
- 2) Campoli, Euroopan yhteisöjen komissio ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 117, 26.5.2007.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto)
17.7.2008 (Arbeitsgericht Bonnin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Andrea Raccanelli v. Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

(Asia C-94/07) ⁽¹⁾

(EY 39 artikla — Työntekijän käsite — Yleishyödyllinen kansalaisjärjestö — Stipendi väitöskirjan tekoa varten — Työsopimus — Edellytykset)

(2008/C 223/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeitsgericht Bonn